

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8Er/10/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8707200227
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slávka Lešundáková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8707200227.4

Uznesenie

Okresný súd Poprad v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zast. Advocate, s.r.o., advokátska kancelária, Pribinova 25, Bratislava, proti povinnému: S. Š., J. X.X.XXXX, G. K., A. Š. XXX/XX, vedenej u súdneho exekútora Ing. Mgr. Radoslava Kešelaka, súdneho exekútora, Exekútorový úrad Spišská Nová Ves, Mlynská 2, 052 01 Spišská Nová Ves, pod jeho č. EX 1890/06, o vymoženie istiny 916,15 eur s prísl. a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu v y h l a s u j e za neprípustnú.

II. Súd exekúciu z a s t a v u j e .

III. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť súdnemu exekútorovi Ing. Mgr. Radoslavovi Kešelakovi, Exekútorový úrad Spišská Nová Ves, Mlynská 2, 052 01 Spišská Nová Ves, náhradu trov exekúcie v sume 42,89 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Na návrh oprávneného podaný dňa 21.12.2006 u súdneho exekútora sa začalo exekučné konanie proti povinnému o vymoženie istiny 27.600,- Sk, teraz 916,15 eur s prísl. a trov exekúcie. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora dňa 18.1.2007.

Exekučným titulom v tomto konaní je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, ustanoveným rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, sp. zn. SR 3814/06 zo dňa 14.9.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2006 a vykonateľnosť dňa 5.10.2006 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Dňa 17.12.2010 súdny exekútor doručil podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu rozporu exekučného titulu s dobrými mravmi.

Uznesením č.k. 8Er/10/2007-18 zo dňa 28.9.2012 a s právoplatnosťou k 1.2.2013 súd návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Podľa § 251 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „O.s.p.“), na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 57 ods. 1 písm. g/, zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania skúmať ex offo, či sú splnené všetky predpoklady na jeho vedenie. Na výzvu súdu zo dňa 26.3.2013 a následnej urgencie oprávnený dňa 13.1.2014 predložil súdu zmluvu o úvere č. 7201159, vrátane všeobecných zmluvných podmienok poskytnutia úveru.

Súd preskúmal rozhodcovský rozsudok, z ktorého vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 31.1.2006, ako aj zmluvu o úvere zo dňa 31.1.2006, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v rámci ktorých bola medzi účastníkmi dohodnutá v článku 17 rozhodcovská doložka v tomto znení: Všetky spory, ktoré vznikli z tejto zmluvy vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a/ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. ... (ďalej rozhodcovský súd), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu; b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (O.s.p.). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepožuje v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

V zmysle tejto rozhodcovskej doložky rozhodcovský súd rozhodol a priznal oprávnenému plnenie, ktoré je predmetom tejto exekúcie. Rozhodcovský súd neaplikoval žiadne právne predpisy o ochrane spotrebiteľa, napriek tomu že povinný v tomto právnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom k 31.1.2006 (ďalej „zákon o rozhodcovskom konaní“) súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví: a/ z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b/ ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo c/ ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom k 4.10.2005 rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyhlásia.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného od 2.4.2010, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 cit. Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 10.6.2010 (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom k 31.1.2006 (zrušený zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ďalej len ako „zákon o ochrane spotrebiteľa“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, alebo podnikania a predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 písm. r/, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné zmluvné podmienky individuálne dohodnuté. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Podľa článku 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi článok 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva), únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa článku 6 ods.1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 2 písm. a/, článku 3 ods. 1 a ods. 3 smernice, na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3. Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa prílohy smernice 93/13/EHS ods.1 písm. q), neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.6.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/ES) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Gyórfi bod 43, vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/ES) ako nekalú. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia, je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offio túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-40/08 zo dňa 6.10.2009 (Asturcom), sa má smernica 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí ihneď ako sa oboznámi s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offio nekalú povahu rozhodcovskej doložky.

Súd preskúmaním rozhodcovského rozsudku a zmluvy o úvere č. 7201159 zistil nasledovný stav: Oprávnený ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ uzavreli úverovú zmluvu dňa 31.1.2006. Táto zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 52 ods. 1 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a na znenie § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je potrebné uviesť, že súd posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský aj s ohľadom na predmet činnosti dodávateľa na výpise z Obchodného registra Slovenskej republiky, ako aj vzhľadom k tomu, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený v obdobných prípadoch vystupuje opätovne. Z okolností utvárania zmluvy a najmä s ohľadom na povahu strán zmluvy je zrejmé, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí úveru konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Na základe uvedeného mal súd jednoznačne preukázané, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

Z dojednanej rozhodcovskej doložky vyplýva, že spotrebiteľ bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu na rozhodcovskom súde, ktorého právomoc bola založená vyššie uvedenou rozhodcovskou doložkou. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným úverovým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka nebola v danom prípade uzavretá vo forme osobitnej zmluvy, ale len ako príloha k hlavnej zmluve v prílohe vo všeobecných obchodných podmienkach, bez jednoznačnej zmienky v hlavnej zmluve. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/245/2010 nie je obvyklé prílohou k hlavnej zmluve uzatvárať rozhodcovskú doložku. Charakter iných všeobecných obchodných podmienok je záväzný za určitých striktných podmienok. Podmienky ich záväznosti sú prísnejšie stanovené ako pri všeobecných obchodných podmienkach. Zmluvné strany musia s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim zmluvu známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. Nie je zrejmé, či v konkrétnom prípade boli predložené všeobecné obchodné podmienky platné v čase uzavretia zmluvy o úvere, nakoľko z nepodpísaného a dátumom neoznačeného dokumentu to nie je možné vyvodiť. V danom prípade je rozhodcovská doložka neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom.

Pri právnom posudzovaní predmetného vzťahu, t.j. či neexistuje rozpor exekučného titulu so zákonom, súd vychádzal jednak z vnútroštátnych právnych noriem, a jednak z noriem európskeho práva. Podľa vnútroštátneho práva, sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou však v zmysle § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje exemplifikatívny príkladný, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný. Týmto spôsobom zákonodarcu reaguje na nesprávnu aplikačnú prax. V tomto výpočte je s účinnosťou od 1.3.2010 výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Len zo samej skutočnosti, že sa uvedená podmienka v tomto príkladnom výpočte v čase uzatvorenia zmluvy nenachádzala nemožno vyvodiť, že vyžadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nie je neprijateľnou podmienkou obsiahnutou v spotrebiteľskej zmluve. Súd vychádza z teleologického výkladu, a teda vychádza z príslušného prameňa práva ako celku s akcentom na jeho ciele a zmysel. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom v Slovenskej republike ako členskom štáte minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

V posudzovanej veci sa oprávnený domáha návrhom na vykonanie exekúcie vymoženía dlžnej sumy s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom. Rozhodcovská doložka je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy o úvere, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. O neprijateľnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Svoj názor súd opiera o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v predmetnom prípade povinný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť, nakoľko jej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky. Povaha zmluvy je teda adhézna, teda spotrebiteľ ju mohol prijať buď ako celok resp. odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Len veľmi ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý

všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Výkladovým pravidlom pre posudzovanie povahy neprimeranej zmluvnej podmienky, ale na základe zásady nepriameho účinku aj aplikovateľným právom sú ustanovenia smernice (93/13/EHS), a to najmä citované ustanovenia, ktoré sú dostatočne presné a zrozumiteľné. Použitie ustanovení smernice sa opiera o nepriamy účinok práva Európskej únie na právne poriadky členských štátov, ktorý spočíva v povinnosti konformného výkladu. Nejde teda o priame dosiahnutie výsledku riadnym implementovaním smernice, ale o nepriame dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou - výkladom prostredníctvom rozhodnutia vnútroštátneho súdu a nie vnútroštátneho právneho aktu implementujúceho smernicu. Keďže zmyslom, cieľom a účelom právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa je poskytnúť spotrebiteľom minimálne takú úroveň ochrany, aká je stanovená smernicou 93/13/EHS, tak aj vnútroštátny súd je povinný vykladať predmetné ustanovenia smernice a vnútroštátneho práva tak, aby bol dosiahnutý výsledok stanovený predmetnou smernicou. Svoj názor o neprimeranej povahe predmetnej rozhodcovskej doložky súd opiera aj o stanovisko Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 40, v ktorom Súdny dvor konštatuje, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle smernice (93/13/EHS), ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Teda podľa stanoviska Súdneho dvora spĺňa v zmysle smernice všetky podmienky „nekalosti“ už len dojednanie, že príslušným na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy je všeobecný súd v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a teda nie všeobecný zákonný súd spotrebiteľa. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej doložky nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodca zvolený oprávneným. Oprávnený zmluvy o úvere uzatvára rovnako v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom za prejednanie veci v rozhodcovskom konaní zaplatil rozhodcovskému súdu poplatok. Záujmom zriaďovateľa rozhodcovského súdu zrejme bude, aby bol tento ustanovený na rozhodovanie v čo najväčšom množstve prípadov, za prejednanie ktorých bude príslušať odmena. Uvedená okolnosť môže mať vplyv na jeho rozhodovanie. Rozhodcovský súd, ako z predmetného rozhodcovského rozsudku vyplýva, síce úplne opomenul aplikovanie príslušných kogentných vnútroštátnych a európskych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Fakticky nerovný stav medzi dodávateľom a spotrebiteľom, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením, bol v tomto prípade ešte viac prehĺbený. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a tiež smernice 93/13/EHS. Na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasledujúcimi Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS.

Na základe vyššie cit. ustanovení právnych predpisov a judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, súd dospel k záveru, že exekúcia je v danom prípade neprípustná, a preto ju z vyššie uvedených dôvodov I. výrokom vyhlásil súd za neprípustnú v celom rozsahu a súčasne tým istým uznesením z dôvodu hospodárnosti II. výrokom zastavil, a to aj bez návrhu.

Podľa § 243b ods. 1 a 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.11.2013, exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. Ustanovenia § 36 ods. 8 až 13, § 46 ods. 3 až 7 a § 60 ods. 2 sa použijú aj na konania začaté pred 1. novembrom 2013.

Podľa § 196 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.10.2013, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.10.2013, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.10.2013, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.10.2013, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutých trov exekúcie.

O náhrade trov exekúcie súdnemu exekútorovi súd rozhodol podľa vyššie citovanej právnej úpravy III. výrokom tohto uznesenia a podľa § 27a a §§ 14, 15 a 22 Vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, účinnej do 30.4.2008. V danom prípade bola exekúcia zastavená zavinením oprávneného, ktorý podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý bol vydaný v rozpore so zákonom. Súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie, preto súd zaviazal oprávneného na náhradu účelne vynaložených trov exekúcie. Súd priznal exekútorovi z ním uplatnených trov tieto trovy exekúcie: paušálnu odmenu v sume 23,24 eur za 7 úkonov exekučnej činnosti (získanie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, doručenie príkazu na začatie exekúcie, doručenie exekučného príkazu, zisťovanie majetku OR PZ, ODI a 2x zisťovanie zamestnania Sociálna poisťovňa) po 3,32 eur, ako aj náhradu hotových výdavkov za poštovné v sume 15,- eur; k odmene patrí exekútorovi uplatnená 20 % DPH z odmeny 23,24 eur v sume 4,65 eur. Spolu priznaná náhrada trov exekúcie súdnemu exekútorovi činí sumu 42,89.

Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie za 1 začatú hodinu exekučnej činnosti po 6,64 eur + DPH za návrh na zastavenie exekúcie a vyúčtovanie, pretože nejde o trovy účelne vynaložené na vymáhanie nároku oprávneného. Špecifikáciou trov exekúcie súdny exekútor uplatňuje svoje právo na náhradu trov exekúcie, a táto administratívna činnosť nemôže byť zahrnutá pod trovy exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel', môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu Krajskému súdu v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Ak bolo podané odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno ho odôvodniť len podľa § 205 ods. 2 O.s.p. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.